

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM
Broj: 41 0 K 109954 26 K
Visoko, 24.07.2026. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Visokom, sudija Andreja Božičković, kao sudija pojedinac, uz sudjelovanje zapisničara Islamović Alme, u krivičnom predmetu protiv optuženog N.J. , zbog produženog krivičnog djela nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH u sticaju sa produženim krivičnim djelom nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. KZ F BiH, a sve u vezi sa članom 54. i 55. KZ F BiH, rješavajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Zeničko – dobojskog kantona Zenica broj: T04 0 KTD 0062364 25 od 16.02.2026. godine, nakon održanog ročišta za razmatranje izjave o priznanju krivnje dana 21.07.2026. godine u prisustvu kantonalnog tužitelja Sikira Ešrefa i optuženog N.J. , dana 24.07.2026.godine donio i javno objavio sljedeću

P R E S U D U

Optuženi: N.J., sin I. i majke E. rođene S., rođen 01.04.1990. godine u S., nastanjen u mjestu R. b.b. općina V., pismen, sa završenom srednjom školom, po zanimanju vozač, zaposlen u vlastitom obrtu „J. B.“ V., razveden, otac dvoje malodobne djece, vojsku nije služio, ne vodi se u vojnoj evidenciji, po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, lošeg imovnog stanja, JMBG: ..., neosuđivan, po vlastitoj izjavi ne vodi se drugi krivični postupak

K r i v j e

što je,

u tačno neutvrđene dane tokom 2024. godine, na području općine V., drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir i psihičko zdravlje članova svoje porodice, oštećenih, supruge Đ.J. i njihove mladb. djece, Mldb1. i Mldb2, tako što je više puta na mobilni telefon pozivao Mldb1. i Mldb2., te tokom telefonskih razgovora galamio na njih i povišenim tonom im psovao što ga ne zovu, govoreći im da im kuja brani da ga zovu, da im je majka kuja, kurva, da veću gaduru u životu nije upoznao, psovao supruzi Đ. kurvanjsku mater u usta, da djecu odvrća od babe i da joj bog jebe mater, te svojoj mldb. djeci govorio pička vam materina bezobrazna i upućivao im prijetnje da će ih istjerati iz stana i strpati u dom, te da će vidjeti pravo lice svega, ko je babo a ko mati, a potom mldb. sinu govorio „šta si se ti prokurčio malo, nemoj se meni kurčiti jer ja znam pobudaliti kad se meni neko kurči“, dok je povišenim tonom mldb. kćerku pitao zašto mu ne piše poruke, a kada mu je rekla da ne zna, tražio da mu pokaže s kim se dopisuje, a kada mu je pokazala telefon, počeo galamiti na nju govoreći joj da drugima zna pisati poruke, svjestan da drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir i psihičko zdravlje oštećenih, supruge Đ.J. i njihove mladb. djece, Mldb1. i Mldb2., što je i htio, a što je kod oštećenih izazvalo osjećaj straha, nesigurnosti i uznemirenosti,

dakle, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio, mir i psihičko zdravlje oštećenih sa kojim ne živi u zajedničkom kućanstvu od kojih su dvoje djece,

čime je počinio produženo krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH, u sticaju sa produženim krivičnim djelom nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. KZ F BiH, a sve u vezi sa članom 54. i 55. KZ F BiH

Pa mu sud uz primjenu istog zakonskog propisa, te uz primjenu članova 42., 49., 54., i 55., Krivičnog zakona F BiH utvrđuje: za produženo krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, za produženo krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. KZ F BiH kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, a uz primjenu člana 42., 49., 54. 60. i 62. Krivičnog zakona FBiH optuženom se izriče

USLOVNA OSUDA

kojom mu se utvrđuje jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci i istovremeno određuje da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 (dvije) godine od dana pravosnažnosti presude ne poćini novo krivićno djelo.

Na osnovu člana 202 stav 1 u vezi sa članom 199. stav 2. taćka g) Zakona o krivićnom postupku F BiH optuženi je dužan platiti sudu na ime troškova krivićnog postupka iznos od 20,00 KM i na ime sudskog paušala iznos od 30,00 KM, sve u roku od 30 dana, po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Zenićko-dobojskog kantona Zenica je optužnicom broj: T04 0 KTD 0062364 25 od 16.02.2026. godine, optužilo N.J. da je na naćin i u vrijeme kako je to opisano u dispozitivu ove presude poćinio produženo krivićno djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH u sticaju sa produženim krivićnim djelom nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. KZ F BiH, a sve u vezi sa članom 54. i 55. KZ F BiH, koja optužnica je potvrđena dana 24.02.2026. godine. Na roćištu radi izjašnjjenja o krivnji odrćanom dana 01.06.2026. godine optuženi se izjasnio da je kriv za krivićno djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret, nakon ćega je sudija za prethodno saslućanje uputio predmet drugom sudiji radi zakazivanja roćišta na kome će se utvrditi postojanje uslova iz člana 245. Zakona o krivićnom postupku F BiH.

U smislu člana 245. Zakona o krivićnom postupku F BiH, sud je zakazao i odrćao roćište radi razmatranja izjave o priznanju krivnje optuženog, na koje su pristupili kantonalni tužitelj i optuženi. Na roćištu radi razmatranja izjave o priznanju krivnje optuženi se izjasnio da je svoju izjavu o priznanju krivnje dao dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da je upozoren i da je razumio da se izjavom o priznanju krivnje odrćiće od prava na sućenje, da je upoznat sa posljedicama vezanim za troćkove krivićnog postupka i mogućnosti da bude osloboćen od naknade troćkova u slućaju iz člana 202. stav 4. Zakona o krivićnom postupku F BiH i zaprijećenom sankcijom za ovo krivićno djelo, pa je sud, nakon što je utvrdio da u spisu postoji dovoljno dokaza kojima se potvrćuje krivnja optuženog, i to: Rješenje Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 104615 24 Pr od 26.11.2024. godine, Potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta PS Vareš broj: 32-08-02-12/2-03-2-17/25 od 22.09.2025. godine, na ime Janjoš Ćevida, Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta PS Vareš broj: 08-02-12/2-03-2-17-1/25 od 22.09.2025. godine, uz priložen DVD sa snimkom razgovora izmeću osumnjićenog i oštećene, Izvod iz matićne knjige roćenih za Mldb2., Općina Vareš od 19.09.2025. godine, Izvod iz matićne knjige roćenih za Mldb1., Općina Vareš od 19.09.2025. godine, Zapisnik o saslućanju svjedoka-oštećene Ć.J. PS Vareš broj: 08-02-12/2-137/25 od 18.09.2025. godine, Zapisnik o saslućanju svjedoka-oštećene Ć.J. PS Vareš broj: 08-02-12/2-182/24 od 26.11.2024. godine, Izvod iz kaznene evidencije za osumnjićenog N.J. , MUP KS od 25.09.2025. godine, Zapisnik o ispitivanju osumnjićenog N.J. PS Vareš broj: 08-02-12/2-07/26 od 02.02.2026. godine, Zapisnik o ispitivanju osumnjićenog N.J. PS Vareš broj: 08-02-12/2-183/24 od 26.11.2024. godine, (a koja dva zapisnika o ispitivanju osumnjićenog N.J. u PS Vareš je sud cijenio samo u dijelu da je optuženi ispitan prije podizanja optužnice na okolnosti krivićnog djela za koje je optužen ćime je ispoćtovana obaveza tužitelja i pravo

optuženog propisano zakonom), prihvatio izjavu o priznanju krivnje i bez sumnje utvrdio da je optuženi u vrijeme, na mjestu i na način pobliže opisan u izreci ove presude počinio predmetna produžena krivična djela.

Odredbom člana 222. stav 1. Krivičnog zakona F BiH je propisano :“Ko nasiljem, drskim ili bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost ili psihičko zdravlje člana svoje porodice, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine, a stavom 4. istoga člana istog zakona: „Ako je krivičnim djelom iz stava od 1. do 3. ovog člana član porodice teško tjelesno ozlijeđen ili mu je zdravlje teško narušeno, ili ako je krivično djelo iz stava od 1. do 3. ovog člana učinjeno prema djetetu ili maloljetniku, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do pet godina“.

Iz navedenih dokaza, a posebno iskaza oštećene Đ.J. proizilazi da je ista dugi niz godina trpila nasilje od optuženog, ali da nije uvijek prijavljivala, jer je mislila da će se isti popraviti, žao joj je bilo djece, a i strah šta će N. napraviti ako ga prijavi, kao i da kada bi pozivao telefonom njihovu mldb. djecu govorio da će ih smjestiti u dom, i da su djeca poslije obavljenih razgovora bila u strahu i iščekivanju kada će N. nazvati i šta će im reći na telefon i da joj je u jednom trenutku mldb. sin Mldb1. rekao da ne prijavljuje oca N. jer se on boji šta će poslije biti, šta će N. napraviti. Iz navedenog iskaza, a koji je u potkrijepljen i materijalnim dokazima, jasno proizilazi da je u tačno neutvrđene dane tokom 2024.godine na području općine V., drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir i psihičko zdravlje članova svoje porodice, oštećenih, supruge Đ.J. i njihove mldb. djece, Mldb1. i Mldb2. tako što je više puta na mobilni telefon pozivao mldb. sina i mldb. kćerku, te tokom telefonskih razgovora galamio na njih i povišenim tonom im psovao što ga ne zovu, govoreći im da im kuja brani da ga zovu, da im je majka kuja, kurva, da veću gaduru u životu nije upoznao, psovao supruzi Đ. kurvanjsku mater u usta, da djecu odvraća od babe i da joj bog jebe mater, te svojoj mldb. djeci govorio pička vam materina bezobrazna i upućivao im prijetnje da će ih istjerati iz stana i strpati u dom, te da će vidjeti pravo lice svega, ko je babo a ko mati, a potom mldb. sinu govorio „šta si se ti prokurčio malo, nemoj se meni kurčiti jer ja znam pobudaliti kad se meni neko kurči“, dok je povišenim tonom mldb. kćerku pitao zašto mu ne piše poruke, a kada mu je rekla da ne zna, tražio da mu pokaže s kim se dopisuje, a kada mu je pokazala telefon, počeo galamiti na nju govoreći joj da drugima zna pisati poruke, svjestan da drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir i psihičko zdravlje oštećenih, supruge Đ.J. i njihove mldb. djece, Mldb1. i Mldb2., što je i htio, a što je kod oštećenih izazvalo osjećaj straha, nesigurnosti i uznemirenosti.

Cijeneći izložene dokaze van svake razumne sumnje je utvrđeno da je optuženi počinio produženo krivično djelo u sticaju na način kako se to pobliže opisuje u izreci presude, čime je počinio produženo krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH u sticaju sa produženim krivičnim djelom nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. KZ F BiH, a sve u vezi sa članom 54. i 55. KZ F BiH.

Na poziv suda odazvala se oštećena Đ.J. kojoj je pred sudom pružena prilika da se izjasni da li postavlja imovinsko pravni zahtjev i da li traži njegovo krivično gonjenje, te je ista nakon što je sud upoznao sa njenim pravima izjavila da nakon tog događaja nije bilo nasilja više od strane N., te da ne traži nikakvu štetu.

Slijedom navedenog, sud zaključuje da izvedeni dokazi u cijelosti potvrđuju priznanje optuženog. U toku postupka, a na temelju dokaza koji se nalaze u spisu nije utvrđeno postojanje okolnosti na strani optuženog koje bi isključivale ili bitno umanjivale njegovu uračunljivost, te je sud zaključio da je optuženi u konkretnom slučaju bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje jer je optuženi znao da je zabranjeno psovati i vrijeđati svog bračnog partnera, kao i svoju mldb. djecu jer je to zaista drsko i bezobzirno ponašanje kojim se može ugroziti mir i tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje supruge i svoje mldb. djece, te su se u njegovim radnjama stekla sva bitna obilježja bića predmetnog produženog krivičnog djela za koje je sud optuženog i oglasio krivim.

Na ročištu za razmatranje izjave o priznanju krivnje i ročištu za izricanje krivično-pravne sankcije optuženi je izjavio da nema dokaznih prijedloga, da ne prigovara na dokaze Tužilaštva, te dodao da se kaje što se navedeno desilo i dao obećanje da se isto neće ponoviti. Na navedeno ročište je pristupila, na poziv suda, svjedok oštećena Đ.J. kojoj je pred sudom pružena prilika da se izjasni da li postavlja imovinsko pravni zahtjev i da li traži njegovo krivično gonjenje, te je ista nakon što je sud upoznao sa njenim pravima izjavila da nakon tog događaja nije bilo nasilja više od strane N., te da ne traži nikakvu štetu.

Za krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH propisano je da će se učinitelj kazniti kaznom zatvora od jedne do pet godina, dok je za krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. KZ F BiH propisano je da će se učinitelj kazniti kaznom zatvora do jedne godine.

Odredba člana 54. KZ FBiH nosi naziv „Sticaj krivičnih djela“ i u relevantnom dijelu glasi:“(1) Ako je počinitelj jednom radnjom ili s više radnji počinio više krivičnih djela za koja mu se istovremeno sudi, sud će najprije utvrditi kazne za svako od tih krivičnih djela, pa će za sva krivična djela izreći jedinstvenu kaznu dugotrajnog zatvora, jedinstvenu kaznu zatvora ili jedinstvenu novčanu kaznu. (2) Jedinstvenu kaznu sud će izreći po ovim pravilima: b) ako je za krivična djela u stjecaju sud utvrdio kazne zatvora, jedinstvena kazna zatvora mora biti veća od svake pojedine utvrđene kazne, ali ne smije dostignuti zbir utvrđenih kazni niti prijeći dvadeset godina“;

Odredba člana 55. KZ FBiH koja nosi naziv “Produženo krivično djelo” glasi:“(1) Odredbe ovog zakona o stjecaju krivičnih djela neće se primijeniti kad učinitelj učini produženo krivično djelo. (2) Produženo krivično djelo je učinjeno kad je učinitelj s namjerom učinio više istih ili istovrsnih krivičnih djela koja, s obzirom na način učinjenja, njihovu vremensku povezanost i druge stvarne okolnosti koje ih povezuju čine jedinstvenu cjelinu. (3) Kad se radi o produženom krivičnom djelu istih zakonskih obilježja, sud će izabrati vrstu i mjeru kazne koja je propisana za to krivično djelo. Ako se radi o istovrsnim krivičnim djelima sud će izabrati vrstu i mjeru kazne koja je propisana za najteže od tih djela”.

Prilikom odmjeravanja krivičnopravne sankcije, sud je imao u vidu osnovne kriterije, a to su granice kazne propisane za predmetno krivično djelo, svrha kažnjavanja, te okolnosti koje karakteriziraju počinjeno krivično djelo i učinioca (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti) i to: stepen krivice, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačina ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, raniji život učinioca, njegove lične prilike i njegovo držanje nakon učinjenog krivičnog djela, kao i druge okolnosti koje se odnose na učinioca (iz člana 49. Krivičnog zakona F BiH). Na strani optuženog sud je kao olakšavajuće okolnosti cijenio činjenicu da je optuženi priznao izvršenje krivičnog djela što znači da je optuženi doprinio brzom i efikasnom završetku ovog krivičnog postupka, da je optuženi izrazio iskreno kajenje zbog učinjenog djela, kao i da obećava da se neće više ponoviti i da mu je teško što djecu nije čuo ni vidio godinu dana, da u početku nije bio u mogućnosti ni da doprinosi ali da će se to promijeniti, kao i činjenicu da optuženi nije ranije osuđivan i da se ne vodi u kaznenoj evidenciji, a što je Sud utvrdio uvidom u Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog N.J. , MUP KS od 25.09.2025. godine. Sud je također cijenio kao olakšavajuću okolnost i stav oštećene koja je pred sudom izjavila da nije više bilo nasilja od strane N. i da ne traži nikakvu štetu. Otežavajućih okolnosti sud na strani optuženog nije našao.

Imajući u vidu sve navedeno, kao i zakonom propisanu visinu kazni zatvora za predmetna krivična djela tj. kazna zatvora od jedne do pet godina, sud je optuženom N.J. za produženo krivično djelo nasilja u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi stava 1. KZ F BiH utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine (koja je minimalna propisana kazna za navedeno krivično djelo, a sve zbog opisanih olakšavajućih okolnosti) i za produženo krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. KZ F BiH, a za koje je propisana kazna do jedne godine utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, te optuženog primjenom opisanih zakonskih odredbi te odredbe člana 54., Krivičnog zakona F BiH,

osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci i istovremeno odredio da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 (dvije) godine od dana pravosnažnosti presude ne počinu novo krivično djelo. Sud cijeni da će ovako odmjerena jedinstvena kazna zatvora, uticati na optuženog da u budućnosti ne čini krivična djela i da će pozitivno djelovati u cilju njegovog prevaspitanja.

S tim u vezi, sud je cijeneći navedene olakšavajuće okolnosti i priznanje optuženog, kao i činjenicu da je neosuđivan stava da navedenu kaznu zatvora nije neophodno izreći u efektivnom trajanju i da će se i mjerom upozorenja i to uvjetnom osudom postići svrha krivično-pravnih sankcija i mjera upozorenja.

Odredba člana 60. KZ FBiH koji nosi naziv „Svrhe mjera upozorenja“ u stavu 2. glasi: (2) Svrha uvjetne osude je da se učinitelju krivičnog djela uputi upozorenje uz prijetnju kaznom kojim se omogućava ostvarivanje svrhe krivičnopravnih sankcija izricanjem kazne bez njezina izvršenja kad izvršenje kazne nije prijeko potrebno radi krivičnopravne zaštite.“ Upravo u konkretnom predmetu a cijeneći sve navedeno, sud je i izrekao optuženom mjeru upozorenja-uvjetnu osudu smatrajući da je upravo uvjetna osuda adekvatna sankcija koja je srazmjerna stepenu odgovornosti optuženog i težini počinjenog krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, i da sud smatra da će se sa određenim dužim rokom provjeravanja od minimalnog zakonom propisanog u ovom konkretnom slučaju tj. sa rokom provjeravanja od dvije godine u potpunosti postići opisana svrha, a posebno kada se ima u vidu da se ova uvjetna osuda, u slučaju da optuženi počinu novo krivično djelo u toku vremena provjeravanja može opozvati u skladu sa članom 64. Krivičnog zakona FBiH.

Kako oštećena prema optuženom nije postavila imovinskopravni zahtjev, Sud o istome nije ni odlučivao.

Na osnovu člana 202. stav 1. u vezi sa članom 199. stav 2. tačka g) Zakona o krivičnom postupku FBiH optuženi je dužan platiti sudu na ime troškova krivičnog postupka iznos od 20 KM (navedeni troškovi krivičnog postupka odnose se na troškove prevoza svjedoka) i na ime sudskog paušala iznos od 30,00 KM, sve u roku od 30 dana, po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Zapisničar,

Alma Islamović

Sudija

Andreja Božičković

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu u Zenici u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema prijepisa presude, a putem ovog Suda u 3 (tri) primjerka. Oštećeni ima pravo žalbe samo na odluku o troškovima krivičnog postupka i odluku o imovinskopravnom zahtjevu.